

341.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 marca 1923 r.

w przedmiocie kompetencji izb skarbowych do zarządzania odpisów i zwrotów, oraz zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek w sprawach, dotyczących się opłat stemplowych (należności stemplowych i bezpośrednich) i podatków giełdowego oraz spadkowego i od darowizn.

Na zasadzie art. 13 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391) i rozpo-

ządzenia Rady Ministrów z dn. 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 № 4, poz. 19) zarządza się co następuje:

§ 1. W dziedzinie opłat stemplowych (należności stemplowych i bezpośrednich), podatków giełdowego, spadkowego i od darowizn, upoważnia się izby skarbowe:

- a) do zarządzania — bez względu na wysokość sumy — odpisów względnie zwrotów, jeżeli zarządzenie jest koniecznym z powodu mylnego wymiaru lub zapłaty ponad normę;
- b) do zarządzania umorzeń zaległości z powodu nieściągalności, a to bez ograniczenia, jeżeli nieściągalność wykazana jest aktami i nie wynika z winy organów wymiarowych lub egzekucyjnych (nieściągalność bezwzględna), zaś do sumy 100.000 mk., jeśli zaległość wprowadzie nie jest nieściągalna, lecz jej ściągnięcie napotkałoby na szczególne trudności lub mogłoby zagrażać utrzymaniu gospodarstwa i sile podatkowej dłużnika (nieściągalność względna);
- c) do zniżania lub umarzania na prośbę interesowanej osoby wymierzonych przez władze skarbowe kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek, jeżeli zachodzą okoliczności zasługujące na uwzględnienie (ciężkie położenie ekonomiczne, niski poziom umysłowy u karanego i t. d.), a kwota, o którą w każdym poszczególnym przypadku chodzi, nie przekracza 1.000.000 mk.;
jeśli kara obejmuje także nieuiszczoną w sposób prawidłowy opłatę pojedynczą, jak to się dzieje w przypadkach, do których stosuje się art. 164 lub 170 ros. ustawy o opl. stempl. z 1903 r., to nie wolno zniżać tej kary poniżej kwoty, odpowiadającej opłacie pojedynczej.

Ustęp trzeci art. 29 ustawy z 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 676) o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych pozostaje w mocy.

§ 2. Równocześnie z ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z niem przepisy, a w szczególności: art. 3 L. 1 i art. 4 p. b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 39 poz. 287) i § 4 ustęp 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 101).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*